

En Josep Surinyach i en Gideon Kwame són dos usuaris del Programa Temps X Temps (TXT) que d'una banda destaquen els valors que es treballen en aquest programa, i d'altra, ens expliquen en què consisteix i que han après del temps que porten intercanviat.

En Josep es presenta com un ciutadà de Manlleu de tota la vida, mentre que en Gideon explica que tot just fa 2 anys que hi viu. Aquest noi, de 20 anys, va néixer a Ghana i quan era petit va marxar de casa seva perquè necessitava treballar. Va travessar el continent africà entre camions i autocars i va embarcar-se en una pastera per arribar a Europa. Aquí va viure en un centre de menors tutelats i recorda aquella etapa com a dura i intensa. Abans d'instal·lar-se a Manlleu, amb l'ajuda d'uns amics ghanesos que ja hi vivien, en Gideon va viure a Sabadell.

Al primer minut de l'entrevista m'és fàcil captar la forta amistat i l'entesa que hi ha entre ells dos. Es van conèixer el mes de setembre del 2013 a TXT i des d'aleshores no hi ha hagut setmana que no s'hagin vist i no hagin intercanviat vivències, experiències i en definitiva coneixements.

Com us vàreu conèixer?

Josep: Va ser a través de la intermediació que fan les persones que organitzen TXT. Jo penso que és fantàstica. Primer t'expliquen el Programa i et presenten la persona amb la qual pots fer intercanvis. És important que amb l'altra persona t'hi avinguis, hi connectis i que els intercanvis funcionin i siguin pràctics.

Gideon: Vaig tenir la sort que un dels educadors de carrer em va aconsellar que anés a TXT perquè allà podria trobar el que necessitava i buscava.

Què és el que us interessava rebre i donar?

Gideon: M'agrada viure a Catalunya i la meua il·lusió és quedar-m'hi, per això vull aprendre el català. Necessitava que algú m'ensenyés i m'ajudés a practicar la vostra llengua. Des de TXT em van dir que hi havia una persona que ho podia fer i de seguida me la van presentar.

I tu Josep, què reps a canvi?

Josep: En Gideon, tot i que la seva llengua natal és el twi, parla molt bé l'anglès, la segona llengua de Ghana. Sovint fem converses amb anglès perquè jo la practiqui i quan ens costa entendre'ns en català, alguna vegada també la fem servir. Però el que realment valoro és que ell m'ajuda a reflexionar sobre el procés vital, sobretot quan m'explica moments impressionats i difícils que ell ha viscut. Em facilita posar-me al lloc de l'altre i sentir i viure la compassió. Per a mi és més important aquesta correspondència personal que l'aprenentatge de llengües.

Gideon: En Josep també m'ensenyava matemàtiques.

Matemàtiques? Per què?

Josep: En Gideon estudia un curs d'auxiliar de pastisseria i fleca en un Programa de qualificació professional inicial i les matemàtiques és una de les assignatures. Els deures que li donen els acabem de treballar tots dos junts. Jo abans he de fer un repàs per recuperar aprenentatges passats. Per fer-ho bé, fins i tot hem fet un pla d'estudi.

Déu n'hi do! Català, anglès, matemàtiques, parlem i reflexionem sobre les nostres vivències ...

Gideon: A vegades també compartim la lectura d'algun llibre.

Què us agrada més d'aquests intercanvis?

Josep: Sobretot m'impresiona la voluntat i les ganes d'aprendre d'en Gideon. És un alumne excel·lent. Em va emocionar la bona nota de l'examen de matemàtiques, un 9. Si no hi ha ganes d'aprendre no s'arriba enlloc. L'aprenentatge l'ajuda a integrar-se amb molta més facilitat.

Veig que a tu Josep t'agrada fer de mestre.

Josep: Per a la gent que ja tenim una edat, val la pena ensenyar el que hem après. A canvi ell em transmet la seva experiència i em fa veure que la vida fora d'aquí és molt complicada i dura. Entre tots dos compartim coneixements i vivències.

Us trobeu molt sovint?

Gideon: Habitualment compartim 1 hora 2 dies a la setmana, però ara que faig pràctiques de pastisser només ens podem trobar 1 dia.

Teniu un lloc concret per trobar-vos?

Josep: Tant ens podem trobar en un bar, com a la biblioteca o al passeig del Ter. Quan ens vagi bé també visitarem el Museu del Ter.

I de què parlem?

Josep: En aquests entorns on ens trobem ens va bé per ampliar vocabulari. Per exemple, parlem dels arbres que veiem tallats, podats, arrencats, parlem de com és el riu, dels costums i festes de Manlleu i de Ghana, de les nostres famílies, ...

Teniu alguna altra experiència amb l'intercanvi de temps?

Josep: A part d'en Gideon també em trobo amb l'Abdel, que des dels 6 anys viu a Manlleu. Ell estudia un cicle formatiu d'electricitat a La Salle i fem reforç en temes elèctrics i de matemàtiques.

Gideon: Uff! Jo no paro. També practico català amb el Consorci per a la Normalització Lingüística, faig excursions a Bellmunt, a les Set Fonts de Sant Julià... M'agrada molt participar en actes i activitats de Manlleu; fa 2 anys que participo a la Cavalcada de Reis, formo part d'un grup de gospel, aprenc a tocar guitarra...

Quan estàvem a punt de marxar ells dos parlaven de les Festes Nadalenques. Jo vaig tornar a percebre la forta amistat que hi ha entre en Josep i en Gideon quan vaig escoltar:

- *"Gideon, què faràs la Nit de Nadal? Vols venir a sopar a casa amb la meua família?"*

Josep: “Animo la gent a fer intercanvis a TXT, perquè són molt gratificants. Hi ha un nivell d'exigència a l'hora de donar i rebre. Si jo veiés que ell no té interès d'aprendre o ell veiés de mi que hi vaig per quedar bé, no valdria la pena participar-hi”.

“Temps X Temps ens facilita donar i rebre, però sobretot ens permet consolidar una bona relació i viure moments especials”

Gideon: “ A TXT ens ho passem molt bé i aprofitem molt bé el temps”.